

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

27. september 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 391/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 391/02	Sag C-717/20 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. juli 2021 — Marina Karpeta-Kovalyova mod Europa-Kommissionen (Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – personalesag – kontraktansatte – ægtefælle til en græsk diplomat, der har været bosiddende i Bruxelles inden ansættelsen – definition af rekrutteringssted og midtpunkt for livsinteresser – afslag på at tildele sagsøgeren udlandstillæg og de tilhørende fordele – appel åbenbart ugrundet)	2
2021/C 391/03	Sag C-24/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Pordenone (Italien) den 14. januar 2021 — PH mod Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia	2
2021/C 391/04	Sag C-108/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod NB	3
2021/C 391/05	Sag C-140/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 5. marts 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ED	3
2021/C 391/06	Sag C-167/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 15. marts 2021 — PJ mod Deutsche Lufthansa AG	4
2021/C 391/07	Sag C-337/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 31. maj 2021 — FH mod SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.	4

2021/C 391/08	Sag C-356/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 7. juni 2021 — J.K. mod TP S.A.	5
2021/C 391/09	Sag C-367/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14. juni 2021 — Hewlett Packard Development Company LP mod Senetic Spółka Akcyjna . . .	5
2021/C 391/10	Sag C-376/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17. juni 2021 — Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020 mod Obshtina Razlog	7
2021/C 391/11	Sag C-377/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour du travail de Mons (Belgien) den 21. juni 2021 — Ville de Mons og Zone de secours Hainaut — Centre mod RM	7
2021/C 391/12	Sag C-385/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 22. juni 2021 — Zenith Media Communications SRL mod Consiliul Concurenței .	8
2021/C 391/13	Sag C-392/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 24. juni 2021 — TJ mod Inspectoratul General pentru Imigrări	8
2021/C 391/14	Sag C-402/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juni 2021 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C mod S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	9
2021/C 391/15	Sag C-410/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 5. juli 2021 — FU og DRV Intertrans BV	10
2021/C 391/16	Sag C-430/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 14. juli 2021 — RS	10
2021/C 391/17	Sag C-437/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2021 — Liberty Lines SpA mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	11
2021/C 391/18	Sag C-438/21 P: Appel iværksat den 14. juli 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA	12
2021/C 391/19	Sag C-439/21 P: Appel iværksat den 14. juli 2021 af Biogen Netherlands BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA	13
2021/C 391/20	Sag C-440/21 P: Appel iværksat den 15. juli 2021 af Det Europæiske Lægemiddelagentur til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA	13
2021/C 391/21	Sag C-456/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch (Nederlandene) den 23. juli 2021 — E og F mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 391/22	Sag C-479/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 — straffesager mod SN og SD. Andre parter i sagen: Governor of Cloverhill Prison, Ireland, Attorney General og Governor of Mountjoy prison	15
2021/C 391/23	Sag C-480/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 — W O og J L mod Minister for Justice and Equality	16
2021/C 391/24	Sag C-500/21 P: Appel iværksat den 13. august 2021 af Health Information Management (HIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-235/19, Health Information Management (HIM) mod Kommissionen	16

Retten

2021/C 391/25	Sag T-130/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2021 — CCPL m fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – konkurrence – karteller – markedet for fødevareemballage til detailhandelen – afgørelse om pålæggelse af bøder – finansiel garanti – retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 – betalingsevne – begæring om udsættelse af gennemførelse – fumus boni juris foreligger ikke)	18
2021/C 391/26	Sag T-189/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2021 — Aloe Vera of Europe mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – forordning (EF) nr. 1925/2006 – stoffer, der er forbudt, underlagt begrænsninger eller under fællesskabsovervågning – forordning (EU) 2021/468 – forbud mod præparater af blade af Aloe-arter, der indeholder hydroxyantracenderivater – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	18
2021/C 391/27	Sag T-285/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. juli 2021 — Alliance française de Bruxelles-Europe m.fl. mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – tjenesteydelser i form af sprogundervisning – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	19
2021/C 391/28	Sag T-440/21: Sag anlagt den 20. juli 2021 — TM mod ECB	20
2021/C 391/29	Sag T-457/21: Sag anlagt den 2. august 2021 — Coulter Ventures mod EUIPO — iWeb (R)	20
2021/C 391/30	Sag T-475/21: Sag anlagt den 6. august 2021 — Frankrig mod Kommissionen	21
2021/C 391/31	Sag T-476/21: Sag anlagt den 6. august 2021 — TransnetBW mod ACER	22
2021/C 391/32	Sag T-480/21: Sag anlagt den 9. august 2021 — British Airways mod Kommissionen	23
2021/C 391/33	Sag T-487/21: Sag anlagt den 10. august 2021 — Neoperl mod EUIPO (Gengivelse af cylindrisk sanitær indsatskomponent)	24
2021/C 391/34	Sag T-492/21: Sag anlagt den 11. august 2021 — Aquind m.fl. mod ACER	25
2021/C 391/35	Sag T-494/21: Sag anlagt den 6. august 2021 — Ryanair og Malta Air mod Kommissionen	25
2021/C 391/36	Sag T-498/21: Sag anlagt den 16. august 2021 — Lotion mod EUIPO (BLACK IRISH)	26
2021/C 391/37	Sag T-499/21: Sag anlagt den 14. august 2021 — Ryanair mod Kommissionen	27
2021/C 391/38	Sag T-500/21: Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (TOGETHER. FORWARD.)	28
2021/C 391/39	Sag T-501/21: Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner hjørnet af en kubus)	28
2021/C 391/40	Sag T-502/21: Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner en firkant)	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 391/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 382 af 20.9.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 368 af 13.9.2021

EUT C 357 af 6.9.2021

EUT C 349 af 30.8.2021

EUT C 338 af 23.8.2021

EUT C 329 af 16.8.2021

EUT C 320 af 9.8.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. juli 2021 — Marina Karpeta-Kovalyova mod Europa-Kommissionen

(Sag C-717/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – artikel 181 i Domstolens procesreglement – personalesag – kontraktansatte – ægtefælle til en græsk diplomat, der har været bosiddende i Bruxelles inden ansættelsen – definition af rekrutteringssted og midtpunkt for livsinteresser – afslag på at tildele sagsøgeren udlandstillæg og de tilhørende fordele – appel åbenbart ugrundet)

(2021/C 391/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Marina Karpeta-Kovalyova (ved avocat S. Pappas)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Konklusion

- 1) Appellen forkastes som åbenbart ugrundet.
- 2) Marina Karpeta-Kovalyova betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 16.8.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Pordenone (Italien) den 14. januar 2021 — PH mod Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

(Sag C-24/21)

(2021/C 391/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Pordenone

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PH

Sagsøgt: Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forbuddet i artikel 2.1 i Friuli Venezia Giulias regionallov nr. 5/2011, hvormed der er blevet indført sameksistensforanstaltninger, som indebærer forbud mod dyrkelse af MON 810-majs i regionen Friuli Venezia Giulia, foreneligt eller i strid med hele opbygningen af direktiv 2001/18 ⁽¹⁾, også i lyset af forordning 1829/2003 ⁽²⁾ og oplysningerne i henstilling 2010/C 200/01 ⁽³⁾?
- 2) Udgør ovennævnte forbud også en foranstaltning med tilsvarende virkning, der således er i strid med artikel 34 TEUF, 35 TEUF og 36 TEUF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen (EFT 2001, L 106, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22.9.2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer (EUT 2003, L 268, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens henstilling af 13.7.2010 om retningslinjer for udvikling af nationale sameksistensforanstaltninger til at forhindre utilsigtet forekomst af gmo'er i konventionelle og økologiske afgrøder (EUT 2010, C 200, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 22. februar 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod NB

(Sag C-108/21)

(2021/C 391/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgt: NB

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

I henhold til Domstolens præsidents kendelse af 17. juni 2021 er søgsmålet blevet slettet af Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 5. marts 2021 — Deutsche Lufthansa AG mod ED

(Sag C-140/21)

(2021/C 391/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG

Sagsøgt: ED

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

I henhold til Domstolens præsidents kendelse af 18. juni 2021 er søgsmålet blevet slettet af Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 15. marts 2021 —
PJ mod Deutsche Lufthansa AG**

(Sag C-167/21)

(2021/C 391/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PJ

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Præjudicielt spørgsmål

Er en strejke blandt et luftfartsselskabs egne medarbejdere på opfordring fra en fagforening en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾?

I henhold til Domstolens præsidents kendelse af 18. juni 2021 er søgsmålet blevet slettet af Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
31. maj 2021 — FH mod SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.**

(Sag C-337/21)

(2021/C 391/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FH

Sagsøgt: SunExpress Günes Ekspres Havacilik A.S.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7 i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at der i et tilfælde, hvor flyvninger ved forskellige luftfartsselskaber er blevet reserveret samlet via et onlinemellemled, består et kompensationskrav mod det luftfartsselskab, der gennemførte flyvningen på den første delstrækning, når denne flyvnings forsinkede ankomst på den første delstrækning var under tre timer, men dog førte til, at tilslutningsforbindelsen ikke kunne nås, hvorved passageren ankom til sit endelige bestemmelsessted med en forsinkelse på mere end tre timer, og når det transporterende luftfartsselskab, som forestod flyvningen af den første delstrækning, hverken var part i aftalen vedrørende flyvningen af den anden delstrækning eller havde kendskab til den omstændighed, at der samtidigt var reserveret en flyforbindelse ved et andet luftfartsselskab?

I henhold til Domstolens præsidents kendelse af 28. juni 2021 er søgsmålet blevet slettet af Domstolens register.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen) den 7. juni 2021 — J.K. mod TP S.A.

(Sag C-356/21)

(2021/C 391/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.K.

Sagsøgt: TP S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og c), i Rådets direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at bestemmelsen muliggør en udelukkelse fra anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/78/EF, og følgelig ligeledes udelukker de sanktioner, der er indført i national ret i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF, af friheden til at vælge en medkontrahent så længe dette valg ikke sker på grundlag af køn, race, etnisk oprindelse eller nationalitet, i tilfælde, hvor den uberettigede forskelsbehandling består i et afslag på at indgå en civilretlig aftale, i henhold til hvilken arbejdet ville skulle udføres af en selvstændig fysisk person, når årsagen til dette afslag er den potentielle medkontrahents seksuelle orientering?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 14. juni 2021 — Hewlett Packard Development Company LP mod Senetic Spółka Akcyjna

(Sag C-367/21)

(2021/C 391/09)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hewlett Packard Development Company LP

Sagsøgt: Senetic Spółka Akcyjna

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 36, andet punktum, TEUF, sammenholdt med artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 19, stk. 1, andet punktum, i traktaten om Den Europæiske Union forstås således, at disse bestemmelser er til hinder for en praksis ved medlemsstaternes nationale domstole, hvorefter disse domstole:

- når de giver medhold i påstande nedlagt af indehavere af EU-varemærker om at forbyde import, eksport og reklame for varer forsynet med et EU-varemærke, eller giver påbud om tilbagetrækning fra markedet af sådanne varer,
- når de træffer afgørelse om sikrende foranstaltninger i form af beslaglæggelse af varer forsynet med et EU-varemærke;

henviser til »varer, der ikke er markedsført i EØS af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke«, med den følge, at det — når henses til den generelle ordlyd af dommen — er overladt til fuldbyrdelsesmyndigheden at bestemme, hvilke varer forsynet et EU-varemærke, der er omfattet af de ved dommen pålagte påbud og forbud (dvs. afgørelsen af, hvilke varer, der ikke er markedsført i EØS af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke), når denne myndighed med henblik på den nævnte afgørelse skal støtte sig på varemærkeindehaverens erklæringer eller værktøjer (herunder informationsteknologiske værktøjer og databaser), der er fremlagt af denne sidstnævnte, samtidig med, at muligheden for at anfægte fuldbyrdelsesmyndighedens afgørelse for en domstol inden for rammerne af en deklaratisk procedure er udelukket eller begrænset som følge af de retsmidler, der står til rådighed for den sagsøgte i sager om sikrende foranstaltninger og fuldbyrdelse?

2) Skal artikel 34, 35 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at disse artikler udelukker muligheden for, at indehaveren af et registreret EF-varemærke (nu EU-varemærke) kan påberåbe beskyttelsen i henhold til artikel 9 og artikel 102 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker [nu artikel 9 og artikel 130 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker] i en situation, hvor:

- indehaveren af et registreret EF-varemærke (nu EU-varemærke) inden og uden for EØS distribuerer varer forsynet med dette mærke gennem autoriserede distributører, der kan videresælge varerne forsynet med dette mærke, udelukkende til personer, der ikke er slutmodtagere af disse varer, men som tilhører det officielle distributionsnet, og på samme tid er de autoriserede distributører forpligtede til kun at købe varer fra andre autoriserede distributører eller fra rettighedsindehaveren;
- de varer, der er forsynet med varemærket, ikke har nogen tegn eller andre særpræg, der gør det muligt at bestemme, hvor de er bragt i omsætning af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke;
- sagsøgte købte varer forsynet med varemærket inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde;
- sagsøgte modtog erklæringer fra sælgere af varerne forsynet med varemærket om, at disse varer i overensstemmelse med lovbestemmelserne kan markedsføres inden for EØS;
- indehaveren af et EU-varemærke ikke leverer noget informationsteknologisk værktøj (eller andet værktøj) eller bruger et mærkesystem, der tillader den potentielle køber af de varer, der er mærket med varemærket, uafhængigt af indehaveren at kontrollere lovligheden af markedsføring af disse varer inden for EØS, inden den pågældende køber varerne, og nægter at foretage en sådan kontrol på anmodning fra køberen?

⁽¹⁾ EUT 2017, L 154, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 17. juni 2021 — Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020 mod Obshtina Razlog

(Sag C-376/21)

(2021/C 391/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Zamestnik-ministar na regionalното razvitie i blagoustroystvoto und rakovoditel na Upravliavashtia organ na Operativna programa »Regioni v rastezh« 2014-2020

Kassationsindstævnt: Obshtina Razlog

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 160, stk. 1, og artikel 2 i forordning 2018/1046 ⁽¹⁾ og artikel 102, stk. 1 og 2, i forordning nr. 966/2012 fortolkes således, at de også gælder for ordregivende myndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater, hvis de offentlige kontrakter, som de indgår, finansieres af midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikkeforskelsbehandling i medfør af artikel 160, stk. 1, i forordning 2018/1046 og artikel 102, stk. 1, i forordning nr. 966/2012 fortolkes således, at de ikke er til hinder for en fuldstændig konkurrencebegrænsning ved indgåelsen af en offentlig kontrakt ved et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, når genstanden for den offentlige kontrakt ikke har særlige kendetegn, som gør det objektivt nødvendigt, at denne kun udføres af den økonomiske aktør, der er blevet indbudt til forhandlinger? Skal navnlig artikel 160, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 164, stk. 1, litra d), i forordning 2018/1046 og artikel 102, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 104, stk. 1, litra d), i forordning nr. 966/2012 fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den ordregivende myndighed efter indstilling af en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt som følge af det forhold, at det eneste afgivne tilbud er uegnet, også har mulighed for kun at indbyde én økonomisk aktør til at deltage i et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse, når genstanden for den offentlige kontrakt ikke har særlige kendetegn, som gør det objektivt nødvendigt, at denne kun udføres af den økonomiske aktør, der er blevet indbudt til forhandlinger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour du travail de Mons (Belgien) den 21. juni 2021 — Ville de Mons og Zone de secours Hainaut — Centre mod RM

(Sag C-377/21)

(2021/C 391/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ville de Mons og Zone de secours Hainaut — Centre

Sagsøgt: RM

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 4 i rammeaftalen, der gennemføres ved Rådets direktiv 97/81/EF⁽¹⁾ af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ved beregningen af lønnen til fastansatte brandmænd, der arbejder på fuld tid, ved fastsættelsen af deres lønningsmæssige anciennitet opgør det arbejde, der er udført som frivillig brandmand, i forhold til arbejds mængden, dvs. varigheden af det reelt udførte arbejde, i henhold til »prorata temporis«-princippet og ikke i henhold til den periode, i hvilken dette arbejde er blevet udført?

⁽¹⁾ EFT 1998, L 14, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumænien) den 22. juni 2021 — Zenith Media Communications SRL mod Consiliul Concurenței

(Sag C-385/21)

(2021/C 391/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger i første instans og revisionsappellant: Zenith Media Communications SRL

Sagsøgt i første instans og revisionsindstævnt: Consiliul Concurenței

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 101 TEUF fortolkes således, at bestemmelserne

- 1) forpligter medlemsstatens konkurrencemyndighed til at fortolke national lovgivning om fastsættelse af bøder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, således at det skal efterprøves, om den samlede omsætning, der er angivet i resultatopgørelsen i regnskabet for det foregående regnskabsår, loyalt afspejler de økonomiske og finansielle transaktioner i overensstemmelse med den økonomiske realitet
- 2) henset til proportionalitetsprincippet er til hinder for en medlemsstats konkurrencemyndigheds praksis med at pålægge en bøde i forhold til den omsætning, der er angivet på resultatopgørelsen i regnskabet for det foregående regnskabsår, som omfatter beløb, der viderefaktureres de endelige kunder for formidlingsydelse med henblik på køb af medieplads, og ikke kun provision for denne formidlingsydelse
- 3) er til hinder for en fortolkning af en national regel, hvorefter ansvaret for korrekt bogføring i regnskabet og for loyal angivelse af de økonomiske og finansielle transaktioner i overensstemmelse med den økonomiske realitet påhviler den virksomhed, som sanktioneres, og medlemsstatens konkurrencemyndighed er bundet af den måde, hvorpå den sanktionerede virksomhed opfylder denne forpligtelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 24. juni 2021 — TJ mod Inspectoratul General pentru Imigrări

(Sag C-392/21)

(2021/C 391/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TJ

Sagsøgt: Inspectoratul General pentru Imigrări

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »specielt synskorrigerende hjælpemiddel« i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF ⁽¹⁾ af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler fortolkes således, at det ikke kan omfatte briller?
- 2) Skal der ved udtrykket »specielt synskorrigerende hjælpemiddel« i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF alene forstås et hjælpemiddel, der udelukkende anvendes på arbejdspladsen eller til udførelse af arbejdsopgaver?
- 3) Vedrører den forpligtelse til at udlevere et specielt synskorrigerende hjælpemiddel, som er fastsat i artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF, udelukkende arbejdsgiverens anskaffelse af hjælpemidlet, eller kan den gøres til genstand for en udvidende fortolkning, således at den også omfatter det tilfælde, hvor arbejdsgiveren afholder de nødvendige udgifter, som arbejdstageren har haft i forbindelse med anskaffelsen af hjælpemidlet?
- 4) Er det foreneligt med artikel 9 i Rådets direktiv 90/270/EØF, at arbejdsgiveren dækker disse udgifter ved en generel forhøjelse af lønnen, der permanent svarer til en »forhøjelse på grund af meget vanskelige arbejdsforhold«?

⁽¹⁾ EFT 1990 L 156, s. 14.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 30. juni 2021 —
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C mod S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sag C-402/21)

(2021/C 391/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, E og C

Sagsøgte: S og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan tyrkiske statsborgere, der har rettigheder som omhandlet i artikel 6 eller 7 i afgørelse nr. 1/80, også påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 ⁽¹⁾?
- 2) Følger det af artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, at tyrkiske statsborgere ikke længere kan påberåbe sig artikel 13 i afgørelse nr. 1/80, når de på grund af deres personlige adfærd udgør en aktuel, reel og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse?
- 3) Kan den nye begrænsning, hvorefter tyrkiske statsborgeres opholdsret også efter 20 år kan inddrages af hensyn til den offentlige orden, begrundes med en henvisning til den ændrede samfundsopfattelse, der har ført til den nye begrænsning? Er det herved tilstrækkeligt, at den nye begrænsnings formål er at tjene den offentlige orden, eller kræves det også, at begrænsningen er egnet til at nå dette mål og ikke går videre end nødvendigt herfor?

⁽¹⁾ Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19.9.1980 om udvikling af associeringen EØF-Tyrkiet

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 5. juli 2021 — FU og DRV Intertrans BV**(Sag C-410/21)**

(2021/C 391/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: FU og DRV Intertrans BV

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ⁽¹⁾ af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at:
 - såfremt myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, efter en anmodning fra myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten om at få disse A1-attester trukket tilbage med tilbagevirkende kraft, begrænser sig til foreløbigt at trække disse attester tilbage med en meddelelse om, at de ikke længere er bindende, således at en straffesag i beskæftigelsesmedlemsstaten kan fortsætte, og den medlemsstat, der har udstedt A1-attesterne, først vil træffe endelig afgørelse, når denne straffesag er endeligt afsluttet, gælder den til A1-attesterne knyttede formodning for, at de pågældende arbejdstagere er forskriftsmæssigt tilsluttet den sociale sikringsordning i den udstedende medlemsstat, ikke længere, og A1-attesterne er ikke længere bindende for myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten;
 - såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten i lyset af retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol lade de pågældende A1-attester ude af betragtning på grund af svig?
2. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 ⁽³⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF samt artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 ⁽⁴⁾ af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel fortolkes således, at det af den omstændighed, at en virksomhed, der i en medlemsstat får udstedt en vejtransporttilladelse af en medlemsstat i Den Europæiske Union i henhold til forordning (EF) nr. 1971/2009 og forordning (EF) nr. 1072/2009 og således skal have et faktisk etableret og varigt forretningssted i denne medlemsstat, nødvendigvis fremgår, at det hermed uafkræfteligt er godtgjort, at virksomheden har hjemsted som omhandlet i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 83/2004 i denne stat, når det skal fastsættes, hvilken social sikringsordning der finder anvendelse, og at myndighederne i beskæftigelsesmedlemsstaten er bundet af denne fastsættelse?

⁽¹⁾ EUT 2009, L 284, s. 1.⁽²⁾ EUT 2004, L 166, s. 1.⁽³⁾ EUT 2009, L 300, s. 51.⁽⁴⁾ EUT 2009, L 300, s. 72.**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Craiova (Rumænien) den 14. juli 2021 — RS****(Sag C-430/21)**

(2021/C 391/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Appellant: RS

Præjudicielle spørgsmål

1. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 148, stk. 2, i Rumæniens forfatning, således som Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) har fortolket den i sin afgørelse nr. 390/2021, hvorefter de nationale retsinstanser ikke har beføjelse til at efterprøve, om en bestemmelse i national ret, som Curtea Constituțională har erklæret overensstemmende med forfatningen, er forenelig med EU-retten?
2. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en bestemmelse i national ret som artikel 99, litra ş), i den rumænske lov nr. 303/2004 om statuten for dommere og offentlige anklagere, hvorefter der kan indledes en disciplinærsag og idømmes disciplinære sanktioner med hensyn til en dommer for dennes manglende overholdelse af domme afsagt af Curtea Constituțională (forfatningsdomstolen) i tilfælde, hvor den pågældende dommer skal give EU-retten forrang for begrundelsen i en afgørelse fra Curtea Constituțională, idet der herved er tale om en bestemmelse i national ret, der fratager dommeren dennes beføjelse til at anvende en dom fra EU-Domstolen, som den pågældende anser for at have forrang?
3. Er princippet om dommeres uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national retspraksis, der forbyder dommere at anvende Den Europæiske Unions Domstols praksis i straffesager såsom indsigelser om en straffesags rimelige behandlingstid, der er reguleret i artikel 488 i den rumænske strafferetsplejelov, idet der i modsat fald vil ske disciplinære konsekvenser?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 16. juli 2021 —
Liberty Lines SpA mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti**

(Sag C-437/21)

(2021/C 391/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Liberty Lines SpA

Indstævnt: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Præjudicielt spørgsmål

Er [EU]-retten, og navnlig princippet om fri udveksling af tjenesteydelser og princippet om maksimal konkurrence ved tildeling af offentlige kontrakter, til hinder for en bestemmelse såsom artikel 47, stk. 11a, i lovdekret nr. 50 af 24. april 2017, ophøjet til lov nr. 96 af 21. juni 2017,

- hvor hurtig personbefordring på skibsforbindelser mellem Messinas havn og Reggio Calabrias havn sidestilles eller i det mindste ved lov kan sidestilles med befordring med jernbane ad søvejen mellem fastlandet og Sicilien som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra e), i transport- og søfartsministeriets dekret nr. 138 T af 31. oktober 2000, og
- der giver eller synes at være egnet til at give Rete Ferroviaria Italiana S.p.A. en eneret med hensyn til tjenesteydelsen vedrørende befordring med jernbane ad søvejen, herunder ved brug af hurtigbåde mellem Sicilien og fastlandet?

Appel iværksat den 14. juli 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA

(Sag C-438/21 P)

(2021/C 391/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Haasbeek, S. Bourgois og A. Sipos, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og Biogen Netherlands BV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Frifindelse i søgsmålet anlagt i første instans.
- Pharmaceutical Works Polpharma S.A. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er rettet mod den appellerede doms præmis 181-218, 224-238, 248-265, 273-275, 280-282, 288, 289 og 292 samt domkonklusionerne i præmis 295 og 296 og dens dispositive del.

Kommissionen har fremført fire anbringender til støtte for appellen:

1. Retten har gengivet de faktiske omstændigheder åbenbart urigtigt, hvilket gav grundlag for åbenbart urigtige juridiske konklusioner, idet den støttede sit ræsonnement i den appellerede dom på den fejlagtige forudsætning, at Fumaderm blev vurderet af det tyske Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (»BfArM«) for første og eneste gang i 1994.
2. Retten tilsidesatte artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83 (⁽¹⁾), således som bestemmelsen er fortolket af Domstolen, ved at kræve — som en del af EMA's og Kommissionens vurdering af, om to lægemidler omfattes af den samme samlede markedsføringstilladelse (»SMT«) — en (forny) vurdering af den kvalitative sammensætning med hensyn til de virksomme stoffer, som indgår i det oprindelige lægemiddel.

For det første indførte Retten på ulovlig vis i SMT-vurderingen en vurdering, som indgår i proceduren for udstedelse af en markedsføringstilladelse for det oprindelige lægemiddel. For det andet skabte Retten to modstridende SMT-begreber, afhængigt af om SMT-vurderingen foretages af Kommissionen og EMA eller af den nationale kompetente myndighed.

3. Retten tilsidesatte den decentraliserede gennemførelsesordning for EU's lægemiddellovgivning som fastlagt ved forordning nr. 726/2004 (⁽²⁾) og direktiv 2001/83, princippet om kompetencetildeling og subsidiaritetsprincippet som fastsat i artikel 5 TEU, princippet om gensidig tillid samt artikel 6, stk. 1, artikel 30 og 31 i direktiv 2001/83 og artikel 57, stk. 1, og artikel 60 i forordning nr. 726/2004 ved at konkludere, at Kommissionen og EMA har kompetencen og forpligtelsen — inden for rammerne af vurderingen af, om to lægemidler omfattes af samme SMT — til at foretage en fornyet vurdering eller kontrol af den tidligere vurdering foretaget af en national kompetent myndighed af den kvalitative sammensætning med hensyn til de virksomme stoffer, som indgår i et af disse lægemidler.
4. Retten overskred grænserne for domstolsprøvelsen ved at sætte dens egen videnskabelige vurdering i stedet for de kompetente regulerende myndigheders.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

Appel iværksat den 14. juli 2021 af Biogen Netherlands BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA

(Sag C-439/21 P)

(2021/C 391/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Biogen Netherlands BV (ved advocaat C. Schoonderbeek)

De andre parter i appelsagen: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge
- Den appellerede dom ophæves.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten fejlanvendte artikel 277 TEUF, idet den ikke anerkendte, at den ulovlighedsindsigelse, der var rejst mod Kommissionens afgørelse af 30. januar 2014 om udstedelse af markedsføringstilladelse for lægemidlet Tecfidera, måtte afvises, idet Polpharma kunne have anfægtet denne afgørelse under direkte søgsmål, da den er en regelfastsættende retsakt, der ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger, og som Polpharma er umiddelbart berørt af.

Andet appelanbringende: I sin bedømmelse af ulovlighedsindsigelsen fejlfortolkede og fejlanvendte Retten begrebet samlet markedsføringstilladelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾.

Tredje appelanbringende: Retten fejlfortolkede de lovgivningsmæssige krav for godkendelse af kombinerede lægemidler i 1994 og anerkendte ikke fornyelsen af Fumaderm-tilladelsen i 2013 i dens bedømmelse af spørgsmålet.

Fjerde appelanbringende: Retten fejlfortolkede og fejlanvendte princippet om gensidig anerkendelse af vurderinger og afgørelser foretaget og truffet af nationale myndigheder ved at konkludere, at dette princip i den foreliggende sag ikke fandt anvendelse på EMA og Kommissionen.

Femte appelanbringende: Retten fejlanvendte den gældende standard for domstolsprøvelse med hensyn til videnskabelige vurderinger og videnskabelig dokumentation ved at foretage sin egen vurdering af de videnskabelige data i sagen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Appel iværksat den 15. juli 2021 af Det Europæiske Lægemiddelagentur til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-611/18, Pharmaceutical Works Polpharma mod EMA

(Sag C-440/21 P)

(2021/C 391/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved S. Marino, S. Drosos og H. Kerr, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Pharmaceutical Works Polpharma S.A., Europa-Kommissionen og Biogen Netherlands BV

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Frifindelse for så vidt angår annullationspåstanden i sag T-611/18.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sag T-611/18 og omkostningerne i nærværende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

EMA's appel omfatter fire anbringender.

1. EMA har med det første appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en dobbelt fejl, for så vidt som den ikke af den nylige fornyelse af markedsføringstilladelsen for et kombineret lægemiddel udledte, at denne fornyelse var sket i strid med den dokumentation, der var tilgængelig på fornyelsestidspunktet, og de reguleringsmæssige standarder, der var gældende på fornyelsestidspunktet.
2. EMA har med det andet appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den fandt, at EMA og Kommissionen varetager en særlig funktion, som forpligtede Kommissionen til at kontrollere den terapeutiske virkning af et af de virksomme stoffer i et nationalt godkendt kombineret lægemiddel ved vurderingen af databeskyttelsesrettighederne for et centralt godkendt monoterapiprodukt, der indeholder et af de virksomme stoffer i det kombinerede lægemiddel.
3. EMA har med det tredje appelanbringende gjort gældende, at Retten begik en fejl i sin fortolkning af artikel 6, stk. 1, anden sætning, i direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾, for så vidt som den fandt, at testen for den samlede markedsføringstilladelse indebar Kommissionens kontrol af den terapeutiske virkning af et af de virksomme stoffer i et nationalt godkendt kombineret lægemiddel.
4. EMA har med det fjerde appelanbringende gjort gældende, at Retten overskred grænserne for sin prøvelsesret, for så vidt som den påbegyndte en bedømmelse *de novo* af en del af den videnskabelige dokumentation, og for så vidt som den foreholdt Kommissionen ikke at have behandlet de tvivlsspørgsmål, der angiveligt var omkring denne videnskabelige dokumentation.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch (Nederlandene) den 23. juli 2021 — E og F mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sag C-456/21)

(2021/C 391/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: E og F

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal kvalifikationsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 10, stk. 1, litra d), fortolkes således, at vestlige normer, værdier og faktiske levemåde, som tredjelandsstatsborgere overtager, når de i en betragtelig del af den fase af livet, hvor deres identitet formes, har opholdt sig på medlemsstatens område og er blevet fuldgældige medlemmer af samfundet, må betragtes som fælles baggrund, der ikke kan ændres, eller som er så grundlæggende for deres identitet, at ingen mennesker bør tvinges til at give afkald derpå?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal tredjelandsstatsborgere, som — uanset årsagerne hertil — har overtaget tilsvarende vestlige normer og værdier i kraft af faktisk ophold i denne medlemsstat i den fase af livet, hvor deres identitet formes, betragtes som »medlemmer af en bestemt social gruppe« som omhandlet i kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 1, litra d)? Skal spørgsmålet, om der er tale om »medlemmer af en bestemt social gruppe, som har en særskilt identitet i det relevante land« afgøres ud fra denne medlemsstats synsvinkel, eller skal det i forbindelse med kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 2, fortolkes således, at der skal lægges afgørende vægt på, om udlændingen kan godtgøre, at den pågældende i sit oprindelsesland betragtes som en del af en bestemt social gruppe, eller at dette i al fald tillægges denne egenskab? Er betingelsen om, at vestliggørelse alene kan føre til flygtningestatus, hvis dette skyldes religiøse og politiske grunde, forenelig med kvalifikationsdirektivets artikel 10 i forbindelse med forbuddet mod refolement og med retten til asyl?
3. Er en nationale retspraksis, hvorefter en besluttende myndighed ved bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse afviser barnets tarv uden først konkret at (lade) fastslå (i hver procedure), hvad der er barnets tarv, forenelig med EU-retten, særligt med artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), i forbindelse med chartrets artikel 51, stk. 1? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis medlemsstaten skal afgøre en ansøgning om opholdstilladelse med henvisning til sædvanlige grunde og barnets tarv herved skal tages i betragtning?
4. På hvilken måde og i hvilken fase af bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse skal, henset til chartrets artikel 24, stk. 2, til barnets tarv, særligt til den skade, som en mindreårig har pådraget sig ved et mangeårigt faktisk ophold i en medlemsstat, tages i betragtning og afvises? Har det herved betydning, om dette faktiske ophold var lovligt? Er det ved afvejningen af barnets tarv under ovenstående bedømmelse relevant, om medlemsstaten har truffet afgørelse vedrørende ansøgningen om international beskyttelse inden for de herfor gældende EU-retlige frister, eller om en tidligere pålagt pligt til hjemrejse ikke er blevet respekteret, og at medlemsstaten i det følgende ikke udsendte de mindreårige, således at deres faktiske ophold i medlemsstaten kunne fortsætte?
5. Kan det forenes med EU-retten, at der i henhold til en national retspraksis sondres mellem den første og fornyede ansøgninger om international beskyttelse i den forstand, at sædvanlige grunde til international beskyttelse ikke tages i betragtning ved fornyede ansøgninger om international beskyttelse, når henses til chartrets artikel 7 i forbindelse med artikel 24, stk.2?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 —
straffesager mod SN og SD. Andre parter i sagen: Governor of Cloverhill Prison, Ireland, Attorney
General og Governor of Mountjoy prison**

(Sag C-479/21)

(2021/C 391/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Tiltalte i straffesagerne

SN og SD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan udtrædelsesaftalens bestemmelser, hvorefter ordningen med den europæiske arrestordre fortsat finder anvendelse for Det Forenede Kongerige i den overgangsperiode, der er fastsat i samme aftale, anses for at være bindende for Irland under hensyntagen til aftalens indhold, der i det væsentlige er omfattet af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed; og

- 2) kan handels- og samarbejdsaftalens bestemmelser, hvorefter ordningen med den europæiske arrestordre fortsat finder anvendelse for Det Forenede Kongerige efter den relevante overgangsperiode, anses for at være bindende for Irland under hensyntagen til aftalens indhold, der i det væsentlige er omfattet af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 —
W O og J L mod Minister for Justice and Equality**

(Sag C-480/21)

(2021/C 391/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

De eftersøgte personer: W O og J L

Den begærende part: Minister for Justice and Equality

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal den test, som er fastsat i LM-dommen ⁽¹⁾ og bekræftet i L og P-dommen ⁽²⁾, anvendes, når der er en reel risiko for, at de eftersøgte personer vil blive stillet for domstole, som ikke er oprettet ved lov?
2. Skal den test, som er fastsat i LM-dommen og bekræftet i L og P-dommen, anvendes, når en person, der ønsker at gøre indsigelse mod en anmodning i henhold til en europæisk arrestordre, ikke kan godtgøre, om betingelserne i denne test er opfyldt, da det på dette tidspunkt ikke er muligt at fastslå sammensætningen af de domstole, som den pågældende vil blive stillet for på grund af den vilkårlige måde, hvorpå sagerne fordeles?
3. Udgør manglen på effektive retsmidler til at anfægte gyldigheden af dommerudnævnelser i Polen under omstændigheder, hvor det fremgår, at de eftersøgte personer ikke på dette tidspunkt kan godtgøre, at de domstole, som de vil blive stillet for, vil være sammensat af dommere, der ikke er gyldigt udnævnt, en tilsidesættelse af det væsentligste indhold af retten til en retfærdig rettergang, hvilket forpligter den fuldbyrdende stat til at afslå at overgive de eftersøgte personer?

⁽¹⁾ Sag C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Sager C-354/20 PPU og C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033.

**Appel iværksat den 13. august 2021 af Health Information Management (HIM) til prøvelse af dom
afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-235/19, Health Information Management
(HIM) mod Kommissionen**

(Sag C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Health Information Management (HIM) (ved avocat P. Zeegers)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i sagen.

- Præmis 93-97 og 117-185 i dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 9. juni 2021 i sag T-235/19, Health Information Management mod Kommissionen, ophæves.
- Punkt 1, 2, 3 og 5 i den appellerede doms domskonklusion ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse vedrørende sagsøgerens påstand i den stævning, der blev indgivet den 4. april 2019.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger og udgifter, hvis størrelse foreløbigt opgøres til 15 000 EUR ekskl. moms.

Anbringender og væsentligste argumenter

Health Information Management har til støtte for appellen fremsat tre anbringender: (i) tilsidesættelse af retten til forsvar og af retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder; (ii) tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF; og (iii) tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 272 TEUF og følgelig tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og proportionalitetsprincippet.

RET TEN

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2021 — CCPL m fl. mod Kommissionen

(Sag T-130/21 R)

(Særlige rettergangsformer – konkurrence – karteller – markedet for fødevareemballage til detailhandelen – afgørelse om pålæggelse af bøder – finansiel garanti – retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 – betalingsevne – begæring om udsættelse af gennemførelse – fumus boni juris foreligger ikke)

(2021/C 391/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italien), Coopbox Group SpA (Bibbione, Italien) og Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovakiet) (ved advokaterne E. Cucchiara og E. Rocchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og T. Baumé, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse C(2020) 8940 final af 17. december 2020 om erstatning af de bøder, der blev pålagt ved Kommissionens afgørelse C(2015) 4336 final af 24. juni 2015 om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og artikel 53 i EØS-aftalen for så vidt angår CCPL — Consorzio Cooperative di produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA og Coopbox Eastern s.r.o. (sag AT.39563 fødevareemballage til detailhandelen), for så vidt som den pålægger sagsøgerne at stille finansielle garantier eller at foretage en midlertidig betaling af de pålagte bøder.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. juli 2021 — Aloe Vera of Europe mod Kommissionen

(Sag T-189/21 R)

(Særlige rettergangsformer – forordning (EF) nr. 1925/2006 – stoffer, der er forbudt, underlagt begrænsninger eller under fællesskabsovervågning – forordning (EU) 2021/468 – forbud mod præparater af blade af Aloe-arter, der indeholder hydroxyantracenderivater – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2021/C 391/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aloe Vera of Europe BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat B. Van Vooren)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved W. Farrell og B. Rous Demiri, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens forordning (EU) 2021/468 af 18. marts 2021 om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 for så vidt angår botaniske arter, der indeholder hydroxyantracenderivater (EUT 2021, L 96, s. 6), for en periode på ni måneder fra datoen for denne kendelse.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 27. juli 2021 — Alliance française de Bruxelles-Europe m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-285/21 R)

(Særlige rettergangsformer – offentlige tjenesteydelseskontrakter – tjenesteydelser i form af sprogundervisning – anmodning om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)

(2021/C 391/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Alliance française de Bruxelles Europe (Bruxelles, Belgien) og syv andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Araujo Arce og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand dels om, at gennemførelsen af Kommissionens afgørelse af 19. april 2021 om at tildele parti 4 (sprogundervisning i fransk) af kontrakt under rammeaftalerne om sprogundervisning for Den Europæiske Unions institutioner, organer og agenturer (HR/2020/OP/0014) i første række til sammenslutningen CLL Centre de Langues — Allingua og i anden række til sammenslutningen Alliance Europe Multilingue, som består af sagsøgerne, udsættes, dels om, at der træffes enhver anden midlertidig foranstaltning, som Retten finder hensigtsmæssig.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
 - 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.
-

Sag anlagt den 20. juli 2021 — TM mod ECB

(Sag T-440/21)

(2021/C 391/28)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* TM (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)*Sagsøgt:* Den Europæiske Centralbank (ECB)**Sagsøgerens påstande**

- Annulation af direktionens afgørelse af 15. december 2020 om udnævnelse af P. til stillingen som generaldirektør for GD-IS i stedet for sagsøgeren.
- Om fornødent annulation af direktionens afgørelse af 11. maj 2021 om afslag på den særlige klage indgivet af sagsøgeren over afgørelsen om ikke at udnævne ham.
- Sagsøgeren tildeles erstatning for det økonomiske tab, der er lidt ved afgørelsen af 15. december 2020, på et beløb af 73 679,47 EUR.
- Sagsøgeren tildeles en symbolsk erstatning på 1 EUR for det ikke-økonomiske tab.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført 3 anbringender.

1. Første anbringende om anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af artikel 8a, litra c), i ansættelsesvilkårene, og af artikel 1a.1.1, litra b), artikel 1a.2.1.1 og artikel 1a.2.6.1 i personalevedtægten, tilsidesættelse af stillingsopslaget og tilsidesættelse af tjenestens interesse.
2. Andet anbringende om, at ansættelsesprocedure 2020-2738-EXT er ulovlig på grund af tilsidesættelse af artikel 1a.3.1.2, § 4 i personalereglerne og magtmisbrug.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 1a.2.7.9, artikel 1a.2.7.10 og artikel 1a.2.7.11 i personalereglerne, manglende begrundelse og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 2. august 2021 — Coulter Ventures mod EUIPO — iWeb (R)

(Sag T-457/21)

(2021/C 391/29)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Coulter Ventures LLC (Columbus, Ohio, De Forenede Stater) (ved advokat R. Dissmann)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* iWeb GmbH (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Coulter Ventures LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket R — registreringsansøgning nr. 13 750 849

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2789/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 6. august 2021 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-475/21)

(2021/C 391/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved F. Alabrune, T. Stéhelin, A L. Desjonquères og G. Bain, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/988 af 16. juni 2021 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den anvender en korrektion, der svarer til 45 869 990,19 EUR, hvad angår »Frivillig koblet støtte« vedrørende »Foranstaltning 24 ansøgningsåret 2017 (regnskabsåret 2018)« og »Foranstaltning 24 ansøgningsåret 2017 (regnskabsåret 2019)« for regnskabsårene 2018 og 2019.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, der er rettet mod den anfægtede afgørelse.

Kommissionen begik ifølge sagsøgeren en retlig fejl som følge af en fejlagtig fortolkning af artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1307/2013 ⁽¹⁾, idet den fastslog, at bælgeplanter, der dyrkes blandet med græs, ikke var støtteberettigede i henhold til en frivillig ordning for koblet støtte.

For det første gør artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1307/2013 det muligt for medlemsstaterne at iværksætte en ordning for koblet støtte til fordel for almindelig og fast praksis i en medlemsstat i sektoren for proteinafgrøder, som omfatter bælplanter på grund af deres høje proteinindhold.

For det andet skal artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 1307/2013 fortolkes således, at sektoren for proteinafgrøder omfatter den praksis, der er særligt udbredt i Frankrig, for dyrkning af fremherskende foderbælplanter blandet med græs.

Følgelig begik Kommissionen en retlig fejl ved gennem vedtagelsen af den anfægtede afgørelse at fastslå, at dyrkning af fremherskende foderbælplanter blandet med græs ikke er støtteberettiget i henhold til den frivillige ordning for koblet støtte, der er fastsat i artikel 52 i forordning nr. 1307/2013.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013, L 347, s. 608, berigtiget i EUT 2016, L 130, s. 8).

Sag anlagt den 6. august 2021 — TransnetBW mod ACER

(Sag T-476/21)

(2021/C 391/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TransnetBW GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne T. Burmeister og P. Kistner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder

Sagsøgerens påstande

- ACER's klagenævns afgørelse af 28. maj 2021, sagsnr. A-001-2021 (cons.) vedrørende klage over ACER's afgørelse nr. 30/2020 om metoden til fordeling af udgifterne i forbindelse med belastningsomfordeling og modkøb for kernekapacitetsberegningsregionen (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres
- ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at anvendelsesområdet for metoden til fordeling af udgifterne i forbindelse med belastningsomfordeling og modkøb (RDCT-metoden til fordeling af udgifter), som blev bekræftet i den anfægtede afgørelse, er ulovligt. RDCT-metoden til fordeling af udgifter som bekræftet i den anfægtede afgørelse udvider ulovligt anvendelsen af princippet om, at forurenere betaler, til at omfatte fordeling af omkostninger i forbindelse med afhjælpende foranstaltninger gennemført på stort set alle transmissionsnetværkselementer i kernekapacitetsberegningsregionen, selv om dette ved lov er fastsat som en undtagelse til netværkejerens generelle forpligtelse til at opretholde og udvide deres netværk ud fra markedets behov (princippet om, at ejeren betaler).

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at fastsættelsen af en fælles tærskelværdi for, at elektriciteten løber ad omveje, til 10 % med RDCT-metoden til fordeling af udgifter som bekræftet ved den anfægtede afgørelse, er ulovlig. ACER havde ingen beføjelse til at fastsætte en fælles tærskelværdi for, at elektriciteten løber ad omveje, og ACER's klagenævn havde ingen kompetence til at bekræfte den fælles tærskelværdi for, at elektriciteten løber ad omveje. Den fælles tærskelværdi for, at elektriciteten løber ad omveje, blev fastsat til det lave niveau 10 % og var støttet på utilstrækkelige og anfægtede oplysninger.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at det er ulovligt at pålægge sanktioner for, at elektriciteten løber ad omveje i et omfang, der overstiger tærskelværdierne. Der er intet retsgrundlag for sanktioner for, at elektriciteten løber ad omveje i et omfang, der overstiger tærskelværdierne, sammenlignet med de interne strømme, og det er i strid med princippet om, at forurenere betaler, princippet om forbud mod forskelsbehandling og proportionalitetsprincippet og giver forkerte incitamenter.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at ACER's klagenævn ulovligt alene foretog en begrænset undersøgelse af de komplicerede tekniske og økonomiske vurderinger, som ACER skulle foretage under proceduren for godkendelse af RDCT-metoden til fordeling af udgifter, hvilket er en tilsidesættelse af ACER's klagenævns pligt til en grundig gennemgang som fastsat i Rettens dom i Aquind-sagen (Rettens dom af 18.11.2020, sag T-735/18).

Sag anlagt den 9. august 2021 — British Airways mod Kommissionen

(Sag T-480/21)

(2021/C 391/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Airways plc (Harmondsworth, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Lyle Smythe og R. O'Donoghue)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen tilpligtes omgående at betale et morarentebeløb, der svarer til den morarente af et beløb på 104 040 000 EUR til ECB's refinansieringssats, forhøjet med tre og et halvt procentpoint, for perioden fra den 14. februar 2011 til den 8. februar 2016 (minus det beløb, der allerede er betalt som »garanteret afkast») eller subsidiært til en sats, som Retten finder passende.
- Kommissionen tilpligtes at betale renters rente (eller subsidiært morarenter) af morarenten (eller et andet beløb, som Retten tilpligter Kommissionen at betale i overensstemmelse med første punkt ovenfor) til ECB's refinansieringssats, forhøjet med tre og et halvt procentpoint, eller til en sats, som Retten finder passende.
- Kommissionens afgørelse om afvisning af at betale de ovennævnte beløb i dens skrivelser af 30. april og 2. juli 2021 annulleres og erklæres ugyldig og uden virkning ex tunc.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og øvrige omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at British Airways er berettiget til morarente inden for rammerne af et søgsmål i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF, eftersom Kommissionen var forpligtet til at betale dette beløb til opfyldelse af Rettens dom i sag T-48/11.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at British Airways subsidiært er berettiget til morarente inden for rammerne af et søgsmål om erstatningsansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at British Airways under alle omstændigheder er berettiget til renters rente i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF eller subsidiært denne bestemmelses stk. 2, artikel 268 TEUF og artikel 340 TEUF af det beløb, der skulle have været betalt til selskabet den 8. februar 2016.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionens afvisning af at betale morarente og renters rente i dens skrivelser af 30. april 2021 ⁽¹⁾ og af 2. juli 2021 ⁽²⁾ er støttet på en tilsidesættelse af traktaterne (dvs. artikel 266 TEUF), og/eller det almindelige EU-retlige princip, at EU-institutioner skal foretage genopretning efter at en dom annullerer en foranstaltning. Sagsøgeren har følgelig gjort gældende, at afgørelsen skal annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.

⁽¹⁾ Skrivelse fra Kommissionen af 30.4.2021 rettet til sagsøgeren.

⁽²⁾ Skrivelse fra Kommissionen af 2.7.2021 rettet til sagsøgeren, ref. ARES (2021)4317994.

Sag anlagt den 10. august 2021 — Neoperl mod EUIPO (Gengivelse af cylindrisk sanitær indsatskomponent)

(Sag T-487/21)

(2021/C 391/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Neoperl AG (Reinach, Schweiz) (ved advokaterne H. Börjes Pestalozza og U. Kaufmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-positionsmærket (Gengivelse af en cylindrisk sanitær indsatskomponent — registreringsansøgning nr. 15 786 544)

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. juni 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2327/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 11. august 2021 — Aquind m.fl. mod ACER**(Sag T-492/21)**

(2021/C 391/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aquind Ltd (London, Det Forenede Kongerige), Aquind Energy Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) og Aquind SAS (Rouen, Frankrig) (ved advokaterne S. Goldberg, L. Van den Hende, L. Malý og E. White)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgernes påstande

— Afgørelsen truffet af ACER's klagenævn den 4. juni 2021 annulleres.

— ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at ACER's klagenævn begik en fejl, da det fandt, at klagen ikke kunne antages til realitetsbehandling. Det gøres gældende, at ACER fortsat havde kompetence til at erstatte den annullerede afgørelse ⁽¹⁾ med en ny afgørelse og at indrømme AQUIND Interconnector en undtagelse i henhold til artikel 17 i forordning (EF) nr. 714/2009 ⁽²⁾. Det hævdes ydermere, at ACER's klagenævn undlod at opfylde sin forpligtelse til en komplet og fuldstændig gennemførelse af Rettens dom af 18. november 2020 ⁽³⁾.
2. Andet anbringende om, at ACER's klagenævn tilsidesatte kravene i artikel 25, stk. 3, og artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2019/942 ⁽⁴⁾ og i forretningsordenen for ACER's klagenævn. Det gøres gældende, at ACER's klagenævn ikke fulgte den korrekte procedure, idet et af klagenævnets medlemmer ikke deltog i forhandlingen, idet den mundtlige forhandling ikke kan udgøre bevisførelse, og idet forhandlingsreferatet ikke er offentliggjort.

⁽¹⁾ ACER's klagenævns afgørelse nr. A-001-2018 af 17.10.2018.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EØS-relevant tekst) (EUT 2009, L 211, s. 15–35).

⁽³⁾ Dom af 18.11.2020, Aquind mod ACER, T-735/18, EU:T:2020:542.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/942 af 5.6.2019 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (EØS-relevant tekst) (EUT 2019, L 158, s. 22–53).

Sag anlagt den 6. august 2021 — Ryanair og Malta Air mod Kommissionen**(Sag T-494/21)**

(2021/C 391/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC (Swords, Irland) og Malta Air Ltd. (Pietà, Malta) (ved advokaterne F.-C. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 5. april 2021 om statsstøtte SA59913 (2021/N) Frankrig — covid-19 — rekapitalisering af Air France og Air France — KLM Holdings annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen fejlagtigt udelukkede KLM fra den anfægtede afgørelses anvendelsesområde.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med bestemte bestemmelser i EUF-traktaten og med almindelige EU-retlige principper, der har understøttet liberaliseringen af EU's luftfart siden slutningen af 80'erne (dvs. ikkeforskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser ⁽²⁾ og fri etablering).
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke indledte den formelle undersøgelsesprocedure til trods for de alvorlige vanskeligheder og tilsidesatte sagsøgernes proceduremæssige rettigheder.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte begrundelsespligten.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at den anfægtede afgørelse ikke opfyldte kravene i artikel 342 TEUF og forordning nr. 1/58 vedrørende sproget for EU-institutionernes officielle retsakter ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT 2021 C 240, s. 13.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

⁽³⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958 17, s. 385-386).

Sag anlagt den 16. august 2021 — Lotion mod EUIPO (BLACK IRISH)

(Sag T-498/21)

(2021/C 391/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lotion LLC (Woodland Hills, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat A. Deutsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BLACK IRISH — registreringsansøgning nr. 18 189 156

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juni 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 199/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede ansøgning tillades registreret for de anfægtede varer og de varer, der for nærværende er angivet i ansøgningen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af generelle EU-retlige principper, særligt ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltnings-skik.

Sag anlagt den 14. august 2021 — Ryanair mod Kommissionen**(Sag T-499/21)**

(2021/C 391/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating og I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 23. april 2021 om statsstøtte SA.62304 (2021/N) — *Portugal* — COVID-19: *Damage compensation to TAP Portugal* ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen anvendte artikel 107, stk. 2, litra b), forkert og anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med sin prøvelse af forholdsmæssigheden mellem støtten og den skade, som covid-19-krisen har forårsaget.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte specifikke bestemmelser i TEUF og generelle EU-retlige principper, som liberaliseringen af lufttransporten i EU siden 1980'erne er støttet på (f.eks. ikke-forskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser — som anvendes på lufttransport ved forordning 1008/2008 ⁽²⁾ — og fri etableringsret).
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen undlod at indlede en formel undersøgelsesprocedure trods alvorlige vanskeligheder, og at den tilsidesatte sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.

4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ EUT 2021, C 240, s. 33.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (TOGETHER. FORWARD.)

(Sag T-500/21)

(2021/C 391/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TOGETHER. FORWARD. — registreringsansøgning nr. 18 288 035

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 417/2021-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og følgelig stk. 2 i nævnte artikel 7 ved at foretage en urigtig bedømmelse af opfattelsen hos den relevante kundekreds

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 vedrørende det omhandlede varemærke.

Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner hjørnet af en kubus)

(Sag T-501/21)

(2021/C 391/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om et EU-figurmærke (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner hjørnet af en kubus) — registreringsansøgning nr. 18 252 130

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. juni 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 79/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved en urigtig bedømmelse af opfattelsen hos den relevante kundekreds
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), for så vidt angår det omhandlede varemærke.

Sag anlagt den 16. august 2021 — Philip Morris Products mod EUIPO (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner en firkant)

(Sag T-502/21)

(2021/C 391/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Schweiz) (ved advokat L. Alonso Domingo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Figur bestående af en kombination af sorte og hvide linjer, der danner en firkant) — registreringsansøgning nr. 18 252 146

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. maj 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 78/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved en urigtig bedømmelse af opfattelsen hos den relevante kundekreds
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 for så vidt angår det omhandlede varemærke.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA